

381

OKÓLNIK Nr 61 PREZESA RADY MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 marca 1952 r.

w sprawie przekazywania, nabywania i czasowego zajmowania terenów zabudowanych oraz gruntów rolnych i leśnych pod budowę i rozbudowę obiektów inwestycyjnych.

Przy projektowaniu i lokalizowaniu obiektów inwestycyjnych zostało w wielu przypadkach stwierdzone, że inwestorzy niższych szczebli występują z wnioskami o zmianę sposobu użytkowania terenów zabudowanych, gruntów rolnych wysokiej klasy albo też zbyt dużych powierzchni użytków rolnych lub lasów, co w rezultacie powoduje podrożenie kosztu inwestycji, zmniejszenie areалу upraw rolnych, a więc i produkcji rolnej lub szkodliwe wylesienia znacznych powierzchni leśnych.

W związku z powyższym poleca się, co następuje:

1. Inwestorzy centralni i naczelni dopilnują, aby inwestorzy niższych szczebli:

- a) zajmowali pod zabudowę tereny zabudowane oraz grunty rolne wysokiej klasy tylko w tych przypadkach, kiedy inwestycja nie może być zlokalizowana w innym miejscu, starając się wykorzystać przede wszystkim nieużytki i grunty o słabszych glebach i unikając niszczenia kultur specjalnych lub upraw i gospodarstw o wysokiej kulturze rolnej,
- b) zajmowali pod zabudowę tylko taką powierzchnię terenów zabudowanych i gruntów, jaka jest rzeczywiście niezbędna dla potrzeb realizacji Planu 6-letniego, zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymaganiami technicznymi,
- c) nie donuszczaali do przedwczesnego wyłączenia z użytkowania terenów zarezerwowanych do dalszej rozbudowy obiektów.

2. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego obowiązane są kierować się przy zatwierdzeniu lokalizacji szczegółowej obiektów wytycznymi zawartymi w ust. 1, analizować krytycznie zgłaszane przez inwestorów zapotrzebowania terenów oraz wyrażać zgodę na przyznanie pod zabudowę działek wyłącznie w granicach uzasadnionych potrzeb. Zatwierdzenie lokalizacji szczegółowej powinno być poprzedzone oględzinami zapotrzebowanego terenu.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych, przy wydawaniu opinii przewidzianych w art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 4, poz. 31), obowiązane są uwzględniać ochronę terenów zabudowanych, gruntów rolnych wysokiej klasy oraz lasów — zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, a w wydawanych opiniach zamieszczać stwierdzenie, że wybór terenów objętych opinią nie narusza wspomnianych zasad.

4. Zobowiązuje się komisje ocen projektów inwestycyjnych (KOPI) wszystkich szczebli do kontrolowania czy lokalizacja obiektów inwestycyjnych, których projekty podlegają rozpatrywaniu i ocenie KOPI, dokonana została wg zasad ustalonych w niniejszym okólniku i do stwierdzenia tego w protokole oceny.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

382

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 14 marca 1952 r.

o taryfie morskich opłat portowych.

Stosownie do § 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39, poz. 295 i z 1949 r. Nr 64, poz. 518) ogłaszam załączone do niniejszego obwieszczenia:

- 1) taryfę morskich opłat portowych dla żeglugi dalekomorskiej stanowiącą załącznik Nr 1 oraz
- 2) taryfę morskich opłat portowych dla żeglugi przybrzeżnej, portowej i śródlądowej stanowiącą załącznik Nr 2

obowiązujące z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Jednocześnie uchylam z dniem 1 kwietnia 1952 r. taryfę morskich opłat portowych, ustaloną w załączniku do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 30 czerwca 1951 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-71, poz. 925) wraz ze zmianami wprowadzonymi obwieszczeniem Ministra Żeglugi z dnia 5 września 1951 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1148), z wyjątkiem rozdziału IV „Opłata za wyładowanie lub załadowanie towaru (ładunkowe)”, który traci moc z dniem 15 kwietnia 1952 r.

Minister Żeglugi: w z. *L. Bielski*

Załącznik Nr 1 do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 14 marca 1952 r. (poz. 382).

TARYFA MORSKICH OPŁAT PORTOWYCH DLA ŻEGLUGI DALEKOMORSKIEJ

I. Opłata tonażowo-pilotowa.

1. Opłata obejmuje: wejście i wyjście statku,

wprowadzenie i wyprowadzenie przez pilota, zajęcie nabrzeża w czasie pobytu w porcie.

2. Opłatę pobiera się od każdej NRT według następujących stawek:

	tramp			liniowiec europejski			liniowiec oceaniczny		
	pusty	pusty	pełny	pusty	pusty	pełny	pusty	pusty	pełny
	pusty	pełny	pełny	pusty	pełny	pełny	pusty	pełny	pełny
Gdańsk-Gdynia	19	27	35	11	16	21	10	14	17
Szczecin	24	34	42	15	20	25	14	17	21
małe porty	17	25	31	11	15	19	—	—	—

U w a g a: Za czekanie zamówionego pilota na gotowość statku do rozpoczęcia manewru pobiera się za każde rozpoczęte 1/2 godziny czekania — 125. Od jednostek nie posiadających pomiarów pobiera się za każde rozpoczęte 1/2 godziny pracy pilota 500.

3. **O k r e ś l e n i a:** statek „pusty” — statek załadowujący lub wyładowujący do 25% pojemności netto w żegludze europejskiej lub do 50% pojemności netto w żegludze oceanicznej;

statek „pełny” — statek załadowujący lub wyładowujący powyżej tych granic;

„żegluga europejska” — obsługa portów europejskich, portów Morza Śródziemnego i Czarnego oraz portów atlantyckich Afryki Północnej do 25 równoleżnika szerokości geograficznej północnej;

„żegluga oceaniczna” — obsługa wszystkich innych portów.

U w a g a: Statki pasażerskie traktuje się zawsze jako puste.

U w a g a 1: Gdynię i Gdańsk traktuje się jako jeden port, o ile statek w tej samej podróży operuje w obydwu rejonach i przechodzi z jednego rejonu do drugiego w czasie nie przekraczającym 6 godzin.

U w a g a 2: Statek, który w tej samej podróży operuje w Świnoujściu oraz Szczecinie, uiszcza opłaty portowe tak, jak gdyby operował tylko w Szczecinie.

4. **Z n i ż k i** od stawek wymienionych w tabeli otrzymują:

	w Gdańsku, Gdyni i małych portach	w Szczecinie
a) trampy poczynając od 6 wejścia w roku kalendarzowym	5%	5%
b) trampy poczynając od 11 wejścia w roku kalendarzowym	15%	15%
U w a g a: Wejście do Gdyni oraz wejście do Gdańska należy traktować jako wejście do jednego portu i dodawać je przy obliczeniu ilości rejsów.		
c) trampy prowadzone przez kapitanów posiadających świadectwo samodzielnego pilotażu	5%	10%
d) statki trampowe poniżej 100 NRT, jeżeli nie korzystają z usług pilota	10%	30%
e) statki zatrzymujące się na redzie i tam wykonujące przeładunek lub odprawę pasażerów	60%	60%

	w Gdańsku, Gdyni i małych portach	w Szczecinie
--	-----------------------------------	--------------

f) pod warunkiem uprzedniego zgłoszenia i niewykonywania żadnych czynności handlowych:

- statki wchodzące celem zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycji, a wychodzące z portu przed upływem 48 godzin,
- statki wchodzące do portu celem remontu, rozbiórki, uzupełnienia zapasów paliwa i materiałów wyposażenia, a ograniczające pobyt w porcie do czasu niezbędnego dla tych czynności,
- statki szukające schronienia przed niepogodą,
- statki turystyczne i wycieczkowe w żegludze zagranicznej, wykonywające jedynie odprawę pasażerów,
- statki wychodzące w celach remontów i wracające po dokonanym remoncie

wszystkie 90% 80%

5. **P o d w y ż k a** stawek następuje:

	w Gdańsku, Gdyni i małych portach	w Szczecinie
--	-----------------------------------	--------------

- a) przy pierwszym przeprowadzeniu statku przez pilota wewnątrz rejonu portowego 5% 5%
- b) przy przeprowadzaniu statku przez pilota z rejonu portowego Gdynia do rejonu portowego Gdańsk (lub odwrotnie) w nieprzekraczalnym czasie 6 godzin (wejście na redę uważa się za wejście do portu) 10% —

II. Przepisy o regularnych liniach okrętowych.

1. Linia żeglugi regularnej jest komunikacją okrętową między portami polskimi i portami zgłoszonymi, która spełnia następujące warunki:

- a) posiada stałego przedstawiciela w portach polskich,
 - b) została zgłoszona przez swego przedstawiciela u władzy portowej,
 - c) wykonywana jest wg planu i rozkładu rejsów, ułożonego z góry na okres 4-miesięczny,
 - d) rozkład rejsów zawiera:
 - nazwisko oraz siedzibę armatora,
 - szlak obsługiwany z podaniem portu końcowego,
 - nazwę statku,
 - daty wejścia i wyjścia (liniowce europejskie),
 - miesiące wejścia i wyjścia (linie oceaniczne).
- Rozkład rejsów może być przedkładany częściami z tym, że obejmować one będą okresy co najmniej 2 pełnych miesięcy. Odnowienie rozkładu rejsów następuje na 8 dni przed upływem poprzedniego. Wprowadzenie zmian do rozkładu wymaga uprzedniego zgłoszenia.

2. Liniowce obowiązane są zawijać do portu końcowego oraz przyjmować ładunki drobnicowe.

3. Linie obsługujące basen Morza Śródziemnego mogą wyznaczyć najwyżej 3 porty końcowe. Linie oceaniczne mogą wyznaczyć więcej takich portów.

4. Liniowiec posiadający na wejściu lub wyjściu jedynie towary masowe lub ładunek drobnicy mniejszy niż 10% całego ładunku traci prawo do stawki liniowej odpowiednio na wejściu lub na wyjściu; to samo ma miejsce w razie niezawinięcia do portu końcowego.

5. Częstotliwość rejsów wynosi co najmniej 1 rejs w miesiącu. Liniowiec oceaniczny obowiązany jest wyjść z portu w dowolnym dniu ustalonego miesiąca kalendarzowego.

6. Dopuszczalne odchylenia od powyższego rozkładu wynoszą: 3 doby przy opóźnionym wyjściu lub 1 dobę przy wcześniejszym wyjściu.

U w a g a: Na wcześniejsze wyjście winna linia uzyskać zgodę władzy portowej. W granicach podanych norm reprezentant linii informuje władzę portową o przyczynach odchylenia. Jeśli odchylenie przekracza podane normy, reprezentant linii przedkłada dowody na usprawiedliwienie.

7. Statki zastępcze, stawiane na linię w miejsce liniowców, korzystają ze stawek liniowych tylko wówczas, jeśli zostały zgłoszone władzy portowej przed ustalonym wejściem (statki obce) lub wyjściem (statki polskie).

8. Statki dodatkowe, stawiane na linię obok liniowców, korzystają ze stawek liniowych tylko wówczas, jeśli zostały zgłoszone władzy portowej przed wejściem (statki obce) lub wyjściem (statki polskie) i posiadają ładunek drobnicy (na wejściu lub wyjściu), który w stosunku do możliwości ładunkowych statku wynosi:

30% dla statków do 1000 NRT
15% dla statków ponad 1000 NRT.

9. Od chwili skutecznego zgłoszenia linii trwa nieprzerwanie przez okres 4 miesięcy tzw. „próbny okres żeglugowy”, w czasie którego prowadzona jest kontrola pracy linii.

10. Po ukończeniu próbnego okresu żeglugowego władza portowa linię zatwierdza lub ją odrzuca. Skutkiem zatwierdzenia jest udzielenie bonifikaty za rejsy ubiegłe, wynikające z różnicy stawek trampowych i liniowych, oraz bieżące korzystanie ze stawek liniowych na przyszłość.

11. Jeśli linie bieżące korzystające ze stawek liniowych nie dopełnią należycie przewidzianych warunków,

władza portowa może skasować ten przywilej i wziąć linię na ponowną próbę.

12. W przypadkach nie objętych powyższymi przepisami decyduje władza portowa zgodnie z interesami gospodarki narodowej.

III. Opłaty pasażerskie.

Za przyjęcie na statek lub wylądowanie pasażera pobiera się opłatę 30

IV. Opłaty na „Dom Marynarza”.

1. Opłaty na „Dom Marynarza” wynoszą od każdej NRT 0,45
2. Opłata maksymalna 2.200

V. Opłaty manipulacyjne za wystawienie rachunków.

1. Wystawienie kopii przy wymiarze — bezpłatne.
2. Wystawienie kopii na życzenie klienta po dokonanym wymiarze 10

VI. Zwolnienia.

Od ustalonych niniejszą taryfą opłat wolne są:

- okrety wojenne,
- statki szkolne,
- wszelkie statki będące własnością R. P. i nie używane do celów zarobkowych,
- statki sportowe,
- statki zatrudnione przy budowie i konserwacji portu,
- wszelkie statki nie dłuższe niż 6 m oraz wiosłowe łodzie rybackie.

VII. Postanowienia końcowe.

1. Stawki niniejszej taryfy wyrażone są w jednostkach taryfowych.

2. Jednostka taryfowa, o której mowa w niniejszej taryfie, stanowi równowartość kwoty zł 0,04 (0,0088867 grama czystego złota).

3. Osoby obowiązane do uiszczenia opłat portowych (art. 4 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 286), będące w rozumieniu przepisów dewizowych cudzoziemcami, powinny uiścić należności z tytułu opłat portowych w myśl obowiązujących przepisów prawa dewizowego.

4. Przeliczenie wartości jednostek taryfowych następuje po kursach Narodowego Banku Polskiego, obowiązujących dla kupna dewiz.

Załącznik Nr 2 do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 14 marca 1952 r. (poz. 382).

TARYFA MORSKICH OPŁAT PORTOWYCH DLA ŻEGLUGI PRZYBRZEŻNEJ, PORTOWEJ I ŚRÓDLĄDOWEJ

I. Opłaty ryczałtowe.

A. Roczne.

Opłaty ryczałtowe roczne płać statki stale zatrudnione w porcie lub zatoce danego portu i w tym rejonie zarejestrowane oraz kutry rybackie niezależnie od granic zatoki.

W rozumieniu niniejszej taryfy Zatoką Gdańską jest rejon wód ograniczony linią łączącą port Hel

z punktem granicznym R. P. w okolicy Braniewa, natomiast Zatoką Szczecińską — rejon wód od Świnoujścia do Szczecina, obejmujący wszystkie porty w nim położone.

- Opłaty ryczałtowe roczne obejmują:
 - w Szczecinie i w Gdańsku — wejście, wyjście i przystań,
 - we wszystkich pozostałych portach — wejście, wyjście, przystań i pilotaż.

2. Opłaty ryczałtowe roczne wymierza się za cały rok z góry, z tym że po przedstawieniu odpowiednich dowodów odliczone zostaną opłaty za pełne kwartały, w których jednostka nie była eksploatowana.

3. Opłaty ryczałtowe roczne ważne są w odniesieniu do zatoki, w której statki są stale zatrudnione; jedynie opłaty uiszczane przez kutry rybackie zachowują ważność w odniesieniu do wszystkich portów polskich.

4. Opłatę pobiera się od każdej jednostki iloczyn: długość przez szerokość (w metrach).

5. Stawki wynoszą:

- | | |
|--|-------|
| a) dla kutrów i łodzi rybackich dłuższych niż 6 m | 1,70 |
| b) dla barek, kryp i pontonów | 2,60 |
| c) dla statków pasażerskich | 5,30 |
| d) dla pływających dźwigów, elewatorów, warsztatów i bunkierek | 6,60 |
| e) dla holowników | 13,20 |
| f) dla innych | 2,60 |

6. Zaświadczenia o uiszczeniu opłat ryczałtowych rocznych winny stale znajdować się na statkach.

B. Jednorazowe.

Opłaty ryczałtowe jednorazowe uiszczane są za każde zawinięcie lub czynność handlową w porcie przez statki operujące poza rejonem zatoki swego portu macierzystego.

1. Opłaty ryczałtowe jednorazowe obejmują:

- a) w Szczecinie i w Gdańsku — wejście, wyjście i przystań,
b) we wszystkich pozostałych portach — wejście, wyjście, przystań i pilotaż.

2. Stawki wynoszą:

- | | |
|---|-------|
| a) dla statków od 6 do 10 m | 13.— |
| od 10 do 20 m | 26.— |
| b) dla statków polskich żeglugi przybrzeżnej i śródlądowej: | |
| od 20 do 25 m | 34.— |
| " 25 " 30 m | 60.— |
| " 30 " 35 m | 90.— |
| " 35 " 40 m | 155.— |
| " 40 " 45 m | 230.— |
| " 45 " 50 m | 300.— |
| " 50 " 55 m | 370.— |
| " 55 " 60 m | 440.— |
| c) dla holowników zagranicznych | 130.— |
| d) dla statków rybackich: ponad 150 m ³ | 40.— |
| poniżej 150 m ³ | 12.— |
| e) dla barek, kryp i pontonów: bez napędu | 26.— |
| z napędem | 53.— |

3. Statki, które uiszczyły opłaty roczne w portach zatoki stałego zatrudnienia, otrzymują w portach pozostałych zniżkę w wysokości 50%.

4. Statki żeglugi przybrzeżnej, stale zatrudnione do rozwożenia towarów między portami położonymi na wybrzeżu polskim i w tym charakterze uprzednio władzom portowym zgłoszone, korzystają z 75% zniżki w jednorazowych opłatach ryczałtowych.

C. Pasażerskie.

1. Statki pasażerskie, które uiszczyły opłaty ryczałtowe roczne, płacą również opłaty ryczałtowe pasażerskie od maksymalnej ilości pasażerów dozwolonej do przewozu dla danej jednostki, licząc od osoby 16.—

2. Zamiast opłat ryczałtowych pasażerskich mogą być uiszczane zwykle opłaty pasażerskie, licząc od każdej efektywnie przewiezionej osoby 0,10

D. Rybne.

1. Opłaty uiszczane są przez jednostki rybackie od ładunku ryb, pochodzących z połowów własnych.

2. Opłatę uiszcza się z góry za okres półroczny w ciągu pierwszego kwartału półrocznego.

3. Opłatę pobiera się od ładunku ryb, przewidzianego planem połowu dla danej jednostki, licząc za każde rozpoczęte 100 kg 0,15

E. Od tratów.

1. Od pojedynczych tratów pobiera się za wejście lub wyjście opłatę w wysokości 19.—

2. Przy zespołach tratów z drzewa ciosanego w ilości nie mniejszej niż 800 m³ lub z drzewa okrągłego w ilości nie mniejszej niż 1000 m³, przebywających w porcie nie dłużej niż 48 godzin, pobiera się od każdej pojedynczej traty opłatę w wysokości 14.—

F. Ryczałty dla zagranicznych kutrów rybackich.

	R y c z a ł t	
	tygodniowy	jednorazowy
do 15 BRT	6,00	3,40
15 — 20 BRT	6,90	4,60
20 — 25 "	9,20	5,70
25 — 30 "	11,50	6,90
30 — 35 "	13,70	8,00
ponad 35 "	14,90	9,20

Za każdą rozpoczętą godzinę przeładunku 0,60.

II. Opłaty pilotowe.

Statki uiszczające opłaty ryczałtowe w razie korzystania z usług pilota uiszczają następujące opłaty pilotowe:

	w Szczecinie	w Gdańsku
1) statki załadowane powyżej 25% ładowności lub wykonujące czynności zarobkowe	240.—	170.—
2) statki załadowane poniżej 25% ładowności lub nie wykonujące czynności zarobkowych	120.—	84.—
3) za pierwsze przeprowadzenie przez pilota wewnątrz portu	36.—	24.—

III. Opłaty postojowe.

1. Od statków przebywających dłużej niż jeden miesiąc w porcie pobiera się za każdy następny rozpoczęty miesiąc i tonę ładowności następujące stawki:

- | | |
|---|-------|
| a) od statków przybrzeżnych i portowych | 0,50, |
| b) od statków rzecznych | 0,25. |

2. Wymienione stawki ulegają 50% obniżce, o ile statki przebywają w swych portach macierzystych.

IV. Zwolnienia.

1. Od opłat ustalonych w niniejszej taryfie wolne są:

- a) przybrzeżne okręty wojenne,
- b) statki szkolne,
- c) statki sportowe,
- d) statki zatrudnione przy budowie i konserwacji portu,
- e) wszelkie statki nie dłuższe niż 6 m oraz wiosłowe łodzie rybackie,
- f) statki chroniące się przed niepogodą, o ile nie korzystają z usług portowych.

2. Od opłat pasażerskich zwolnione są wycieczki urządzone staraniem władz szkolnych lub organizacji kulturalno-oświatowych, sportowych i dobroczynnych.

V. Postanowienia końcowe.

1. Stawki niniejszej taryfy wyrażone są w złotych polskich.

2. Osoby, obowiązane do uiszczenia opłat portowych (art. 4 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 286), będące w rozumieniu przepisów dewizowych cudzoziemcami, winny uiszczyć należności z tytułu opłat portowych w myśl obowiązujących przepisów prawa dewizowego, przy czym przeliczenie na walutę płatności następuje po kursie NBP obowiązującym dla kupna dewiz.

3. Minimalna faktura wynosi 6 zł.

383

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniach 22 lipca 1951 r. i 1 stycznia 1952 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY“

przez Naczelną Dyрекcję Centrali Odpadków i Produktów Poubojowych „Bacutil“:

Dmoch Władysław, Dziak Czesław, Filip Kazimierz, Iwański Stefan, Kopyciński Stanisław, Kuntsler Maria, Lamprecht Zygmunt, Makowska Adela, Mikołajczyk Jan, Niemiec Alfred, Osiak Józefa, Ożga Stanisław, Pudło Stanisław, Stypa Alojzy, Wichłach Władysław, Wiernowski Władysław, Zych Stanisław;

przez Centralny Zarząd Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych:

Drabik Stefan, Huzarski Bolesław, Płatek Roman;

przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego:

Bukowski Henryk, Burneta Stanisława, Chełmiński Ludwik, Chwalczuk Kazimierz, Chyżyński Bolesław, Cichoń Stefania, Czaplewski Jan, Czeczak Władysław, Gałkówna Stanisława, Grot Antoni, Jendrulec Roman, Kalemkiewicz Maria, Karpiński Władysław, Kasprzak Zofia, Kogut Franciszek, Krawczyk Eugeniusz, Lisiak Tadeusz, Maciołek Jan, Magdziarz Waclaw I, Magdziarz Waclaw II, Malinowski Jan, Marciniak Roman, Martyka Bolesław, Mikołajczyk Mieczysław, Młodzieniak Józef, Olbrot Czesław, Pawłowski Stefan, Piotrowski Jan, Poręba Janina, Siwak Władysław, Słusarczyk Józef, Sochran Julian, Sudół Jan, Sypek Mieczysław, Szczygieł Henryk, Szejbak Jan, Szmatała Kazimierz, Szternberg Borys, Szweda Andrzej, Walentynowicz Aniela, Woś Regina, Wyszowadzki Sofran, Zawieracz Józef, Zazdrosny Eugeniusz.

przez Ministerstwo Oświaty:

Kolba Paulina, Milewicz Józefa, Nogal Danuta, Stencel Józef;

przez Centralny Zarząd Miejskich Przedsiębiorstw Remontowo-Budowlanych:

Andrejew Jerzy, Andruszkiewicz Edward, Antoniewicz Roman, Augustyniak Jan, Banach Jan, Baranowski Franciszek, Bednarczyk Jan, Benetkiewicz Zygfryd, Betlej Adam, Brania Zdzisław, Burzyński Stefan, Byszewski Wacław, Ceglewski Teofil, Cwikliński Romuald, Czenszel Tadeusz, Czubek Henryk, Czyż Marian, Dorobisz Stanisław, Drażdżewski Hilary, Dymiński Mikołaj, Feld Barbara, Gajownik Władysław, Głupczyk Jan, Górny Antoni, Grabowski Antoni, Hejzyk Stanisław, Hoheisel Eryk, Hryniewicz Norbert, Janysik Teodor, Jałkierski Stanisław, Jedrysiak Stanisław, Joniec Alfred, Kabrig Józef, Kania Stanisław, Kitel Herbert, Kondzio Antoni, Korniejew Józef, Kośmider Władysław, Kossek Stefan, Kostrzewski Franciszek, Kretrzmer Ryszard, Kuczerawy Antoni, Kulesza Józef, Kuranowski Jan, Kuś Jan, Kuś Tadeusz, Lachowski Wiktor, Langos Antoni, Lehman Leon, Lemanowski Stanisław, Lewalski Władysław, Lewko Władysław, Luksa Ludwika, Maszke Julianna, Mazur Tadeusz, Michalak Jan, Mikołajewicz Bolesław, Mindt Stanisław, Musioł Stanisław, Niemiec Antoni, Obłozha Stefan, Ocylok Edmund, Olejnik Karol, Piasek Władysław, Piotrowski Julian, Radomski Dionizy, Rajkowski Franciszek, Rumiński Stefan, Ryboż Stanisław, Sankiewicz Paweł, Sawaniewski Albin, Sibiński Stefan, Sobociński Władysław, Sokół Czesław, Sokołowski Waclaw, Sokołowski Michał, Sowa Karol, Stachurski Józef, Stańko Antoni, Staszun Piotr, Szczepaniak Antoni, Szczodrowski, Szot Wawrzyniec, Tatuś Marta, Tylek Stefan, Urban Teofil, Wątroba Bolesław, Wejpa Stefan, Wnuk Ludwik, Wodzyński Jan, Woźny Roman, Ziemięwicz Mieczysław, Ziółek Bolesław, Zabiński Kazimierz, Zuczek Jan.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.

Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P.R.M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych: w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.